

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **P. L.** nar. X., bytom B., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. Augusta č. 8, o výšku starobného dôchodku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. januára 2010, č. k. 21Sd/246/2009 -17, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. januára 2010, č.k. 21Sd/246/2009-17, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 27. januára 2010, č.k. 21Sd/246/2009-17, potvrdil rozhodnutie z 24. augusta 2009 č. X., ktorým odporkyňa podľa § 66 ods. 3, § 2931 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zvýšila navrhovateľovi od 1. januára 2009 starobný dôchodok zo sumy 341,10 € na sumu 369,80 € mesačne ako nárok, ktorý vznikol navrhovateľovi za obdobie dôchodkového poistenia získaného počas poberania tohto dôchodku včítane zvýšenia o 6,95 % od 1. januára 2009 v súlade so zákonom.

Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zvýšenia sumy starobného dôchodku za obdobie od 1. januára 1998, odkedy mu bol priznaný starobný dôchodok do 31. decembra 2003, počas ktorého obdobia si na doporučenie pracovníka Sociálnej poisťovne napriek tomu, že bol poberateľom starobného dôchodku naďalej platil odvody na dôchodkové zabezpečenie s cieľom zvýšiť starobný dôchodok, krajský súd sa stotožnil so stanoviskom odporkyne

v preskúvanom rozhodnutí v tom, že odporkyňa môže zvýšiť starobný dôchodok občanovi, ktorý je zamestnaný po vzniku nároku na starobný dôchodok len v prípade, ak občan starobný dôchodok nepoberá. Navrhovateľ starobný dôchodok v uvedenom období poberal, preto mu napriek plateniu odvodov, zákonné zvýšenie za zamestnanie po vzniku nároku na starobný dôchodok neprináleží.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol odvolaciemu súdu rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vrátiť vec prvostupňovému Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie a rozhodnutie. Vyčítal krajskému súdu, že podľa jeho názoru nedostatočne preskúmal rozhodnutie odporkyne o zvýšení jeho starobného dôchodku v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Uviedol, že je presvedčený, že má nárok na vrátenie čiastky, ktorú od 1. januára 1998 do 31. decembra 2003 uhradil odporkyni v odvodoch na dôchodkové zabezpečenie. Konštatoval, že z uhradenej čiastky nemal žiadny úžitok, nebol mu zvýšený starobný dôchodok. Preto žiadal odporkyňu, aby mu uhradenú finančnú čiastku za uvedené obdobie, v zmysle spravodlivosti vrátila.

Odporkyňa dôvody uvedené navrhovateľom v odvolaní nepovažovala za opodstatnené. Navrhla odvolaciemu súdu rozsudok krajského súdu ako správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s v spojení s § 250l ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa vyhovieť nemožno.

Navrhovateľ sa v predmetnom konaní domáhal zvýšenia starobného dôchodku za obdobie od 1. januára 1998 do 31. decembra 2003, kedy už bol poberateľom starobného dôchodku preto, že v tomto období si platil odvody na dôchodkové zabezpečenie s cieľom zvýšenia starobného dôchodku po tom, keď už prestal byť samostatne zárobkovo činnou osobou popri poberaní starobného dôchodku.

Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov o sociálnom zabezpečení občanovi, ktorý je zamestnaný po vzniku nároku na starobný dôchodok a nepoberá tento dôchodok alebo jeho časť, invalidný dôchodok alebo dôchodok za výsluhu rokov, sa zvyšuje starobný dôchodok za každých 360 kalendárnych dní zamestnania o 6 % priemerného mesačného zárobku, z ktorého sa vymeriava, prípadne sa vymeral dôchodok; ak občan nebol zamestnaný 360 kalendárnych dní, zvyšuje sa starobný dôchodok za každých ďalších kalendárnych 90 dní zamestnania o 1,5% priemerného mesačného zárobku, z ktorého sa vymeriava, prípadne sa vymeral dôchodok.

Podľa § 66 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, ak poistenec bol dôchodkovo poistený po splnení podmienok nároku na starobný dôchodok a poberal tento dôchodok alebo jeho časť, suma starobného dôchodku odo dňa nasledujúceho po zániku dôchodkového poistenia sa určí tak, že k sume starobného dôchodku vyplácaného ku dňu zániku dôchodkového poistenia sa pripočíta suma určená ako súčin súčtu jednej polovice osobných mzdových bodov získaných za obdobie dôchodkového poistenia počas poberania starobného dôchodku alebo jeho časti a aktuálnej dôchodkovej hodnoty platnej ku dňu nasledujúcemu po zániku dôchodkového poistenia.

Podľa § 261 ods. 3 zákona o sociálnom poistení poistencovi, ktorému vznikol nárok na výplatu starobného dôchodku pred 1. januárom 2004, zvyšuje sa starobný dôchodok za obdobie dôchodkového poistenia získané po 31. decembri 2003 do 31. júla 2006, ak tento zákon neustanovuje inak,

a) bez poberania tohto dôchodku alebo jeho časti podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003,

b) počas poberania tohto dôchodku alebo jeho časti za každých 90 dní dôchodkového poistenia o 0,75 % priemerného mesačného zárobku, z ktorého sa vymeral starobný dôchodok.

V danom prípade bol navrhovateľovi priznaný starobný dôchodok od 1. januára 1998 podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb., o sociálnom zabezpečení, ďalej len „zákona o sociálnom zabezpečení“ v sume 4 823 Sk mesačne. Podľa návrhu, navrhovateľ od 1. januára 1998 do 31. decembra 2008 pracoval popri poberaní starobného dôchodku ako samostatne zárobkovo činná osoba a platil aj odvody, z ktorých bola odvádzaná do Sociálnej poisťovne čiastka na dôchodkové zabezpečenie v záujme zvýšenia starobného dôchodku.

Z pripojeného rozhodnutia odporkyne z 26. augusta 2009 č. X. 0 vyplýva, že navrhovateľovi bol starobný dôchodok zvýšený od 1. augusta 2006 podľa citovaného ustanovenia § 261 ods. 3 písm. b) zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 244/2005 Z.z. za obdobie po 31. decembri 2003, teda od 1. januára 2004 do 31. júla 2006, kedy získal 689 dní obdobia dôchodkového poistenia (za 7 x 90 dní) o 5,25 % priemerného mesačného zárobku, t.j. o 194,7225 Sk, zo sumy 9 012 Sk na 9 207 Sk mesačne.

Ďalším rozhodnutím z 26. augusta 2009 číslo X. 0 bol navrhovateľovi zvýšený starobný dôchodok podľa § 82 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z.z. od 1. júla 2007 o 6,25 % mesačnej sumy dôchodku, t.j. o 576 Sk mesačne, zo sumy 9 207 Sk na sumu 9 783 Sk mesačne.

Napokon rozhodnutím z 26. augusta 2009 č. X. bol navrhovateľovi podľa § 82 zákona o sociálnom poistení od 1. júla 2008 zvýšený starobný dôchodok o 5 % mesačnej sumy dôchodku, t.j. o 490 Sk mesačne, zo sumy 9 783 Sk na sumu 10 273 Sk mesačne a od 1. januára 2009 prepočítaná podľa § 293a ods. 1 zákona o sociálnom poistení na sumu 341 € mesačne.

Pokiaľ zostala zvýšením starobného dôchodku navrhovateľa nedotknutá doba od 1. januára 1998 do 31. decembra 2003, ako túto okolnosť navrhovateľ namieta aj v odvolaní, v ktorom období poberal starobný dôchodok popri výkone prác samostatne zárobkovo činné osoby, je to z dôvodu, že zákon o sociálnom zabezpečení, jeho § 23 ods. 1 ustanovuje, že občanovi, ktorý je zamestnaný po vzniku nároku na starobný dôchodok a nepoberal tento dôchodok, zvýši sa starobný dôchodok za každých 360 kalendárnych dní zamestnania o 6 % o priemerného mesačného zárobku, z ktorého sa vymeral jeho dôchodok. Navrhovateľ však poberal v uvedenom období starobný dôchodok, preto na toto zákonné zvýšenie starobného dôchodku, podmienky nespĺňa. Preto pokiaľ odporkyňa preskúvaným

rozhodnutím nepriznala navrhovateľovi zvýšenie ním poberaného starobného dôchodku popri výkone prác v období od 1. januára 1998 do 31. decembra 2003, rozhodla správne.

Vzhľadom na uvedené, v odvolacom konaní neboli zistené žiadne pochybenia, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, nemožno preto vytýkať súdu prvého stupňa, keď napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil ako vecne správne.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny (§ 219 OSP) a v ďalších podrobnostiach poukazuje na jeho správne odôvodnenie.

V odvolacom konaní navrhovateľ nemal úspech a odporkyni trovy odvolacieho konania nevznikli, pre odvolací súd účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2011

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová